

Общества сж въодушевени отъ искрено съболѣзнуваніе къмъ състояніе то и положеніе то ни, като глѣдять у насъ слово то Божіе вързано, релігіозното чувство съвсѣмъ парализувано, ако на това искать да ни помогнатъ, иматъ сякамы широко поприще да дѣйствувать, безъ да ся приразяватъ о камъкъ тъ на съблязнь тж, кой то е прозелитизмъ тж. И тжй мысляхъ и вѣрувахъ нѣкои за тѣхъ до сега, че дѣйствувать: но по начинъ тж, съ кой то нѣкои отъ тѣхъ ся показахъ, че искать да дѣйствувать, днесъ работа та ся измѣнява вече, тогазь ревность та имъ излѣзва нѣ за тѣржество то на Евангеліе то, но за прѣобладаніе то на Реформаціѣ тж. Тогазь подозрѣніе то на наши тѣ е праведно, и внушенія та на другы тѣ наши едновѣрци ся иматъ мѣсто то; Защо то на лице не е вече челоуѣколюбива та цѣль на просвѣщеніе то, но е ако не лукава цѣль на политическы замысли, а то лицемѣренъ фанатизмъ. Като не смы вѣрлы Богословцы, ный не искамы да ся прѣпирамы, но неможемъ да не попытамы: Наша та вѣра, Православно то вѣроисповѣданіе, недостаточно ли е за спасеніе? Неможемъ ли ный само съ Нейно то ученіе да бждемъ истинны Христіяны? И необходимо ли е вече за спасеніе то ни да принадлежимъ на Реформатскѣ тж Черквѣ и да носимъ друго име, а не име то Православны? До колко то ный знаемъ, православна та Черква ся основава на исты тѣ догматы, на кои то и реформатска та: нито е приела, нито има отъ кого да приеме нѣкои новы догматы като Римската.“ Ще ны опрости, мыслимъ, Г-нъ редакторъ, ако му кажемъ, че е много криво това, что говори, че православна та черкова ся основава на исты тѣ догматы, на кои то и реформатска та. Това всякой може да види изъ съдържаніе то на *Тжж Книгж*. А притурка та въ Символъ тж „И ОТЪ СЫНА“ еднакъвъ ли е догматъ съсъ Православный тж?! Продължява: „Но суевѣрія